

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendu. Et illi quicce
fuerit alius aut chiesa est.
Nonquid domoq nō habet ad
modum ducendu et libendu. **C**
erchia de cetero et cō
fidens eos qui nō habent
Ordi dicas nobis. **I**anuas
in hoc nō laude. **S**ed qm ac
cepit a domino. qd et tradidit nob̄
qm dñs ihesu m̄ nocte fuit
hac. accepit panes et gressus
ages fregit et dñs. **H**oc eum
pus m̄ qd p̄sonob̄ tñt.
hoc facit imē cōmunitate
nē. **T**um s̄ et calix nob̄
conatur ducere. **I**n calix no
nū tēm̄ cūm̄ cūm̄ fuit.

Propterea
cōceptu
a. **R**ō
qua
cōfessu
n p̄mane
cōm̄ cāp̄t
P
Dicitur
vak fili
terram ne
tē nob̄t
dom. Qd
nē **C** pō
multa cōp̄.
cōmō dū
alīmōt
domū dū
cōmōt
R
tōmōt

3.
Paraphrasis Psalmi Nuptialis CXXVII.

Davidis Prophetæ: Heroico carmine
explicatus in honorem Nuptiarū

CLARISSIMI ET EX- CELLENTISSIMI VIRI, DN. EOVVALDI BRVMMERI,

f. V. Doctoris celeberrimi, & inclytæ Stargardien-
sium Reipublicæ Syndici laudatissimi, Sponsi: Contra-
hentis matrimonium cum pudicissima & honestissima
virgine, BARBARA, Prudentissimi quondam
viri, Dn. Caspari Schaumij, Consulis Stetinen-
sium, piæ memoriæ, relicta Filia, Sponsa.

Autore

DAVIDE HERLICIO, Philosophie &
Medicina Doctore, Stargardiensium
Physico.

213
*STETINI imprimebat Joachimus Rhetius
Anno Christi 1601. die XI. Januarij.*

Ad Sponsum.

N versus tenues, Evvalde, quales
Proferre ingenij potest agellus
Obtusi, & sterilis nimis Minerva.
Ex ægris data cura multa multis,
Nunc carmen prohibet dare expolitum.
Quanquam quando queam dare expolitum,
Nostræ gratia nempe non poësi est,
Incultos quia duriusculosq;
Versus cudo, et ab arte non politos.
Hoc quicquid tamen est, amor jubebat
Noster conjugio tuo dicare.
Huic tot prospera, tot precor salutes,
Quot clara astra micant sereno olymbo,

Psalmus CXXVII.

Psalmi versus primus.

Nisi Dominus ædificaverit domum, in vanum labo-
raverunt, qui ædificant eam.

I Deus ipse domū fabricet, ponatq; penatum
Fundamēta: operā perdit, frustraq; laborat
Artificum manus, Et studio se frangit inani.
Cōcidet alta domus, fūdamine nixa caduco.

Versus secundus.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat
qui custodit eam.

N I Deus ipse suo nutu custodiat urbem,
Ne quicquam vigil excubias agit, irrita celso
Castra loco ponet, quibus observatur in hostem,
Excubat incassum, haud solers defendere muros,
Aut fortes arcere minas, arcesq; tueri.

Gens vagam militiam sectās, et vulnere vitam,
Religionem agros servans, non fine potiri
Sperato valet, hostem aut debellare superbūm,
Omnia si propriis pertentet viribus, aut si

A 2

In tur-

In turmis equitum, armorumq; strepente caterva
Confidat stolidè: cælo victoria ab alto
Manat, et in Superum genibus stat: nemo triumpho
Sublimi invehitur sola à virtute, vel ausis
Grandibus, aut hominum applausu, flatuq; secundo
Fortunæ, aut stellis cœli clementibus: unus
Est Deus, hic latis quos vult decorare triumphis
Magnifico incurru, hos decorat, lauroq; coronat.

Sic PRINCEPS Patriæ cui credita cura regen-
Ne quicquam curis sese angit, legibus urbes (dæ,
Ne quicquam firmat rigidis: nisi provida summi
Ad sit cura Dei, ut promptam det subditus aurem.
Consilia omnia erunt cassa, et dicta irrata Scribæ,
Vel quicunq; latus cingunt Ducis; optimas non
Rex cœli, summus qui est Consiliarius ille,
Suaserit, atq; animos populorum flexerit, ut se
Subijciant Ducibus, mandataq; ritè capessant.

Frustra triā CONSVL, cui cives cura regendi,
Sub leges populum trahet, et vix fræna tenebit
Imperij concessa sui, vix currus habens
Audiet, excutiens sessorem, atq; omnia vertens:
Consulat in medium si non DĒVS: optimus ille est
Consul, consilium cui divinum à latere adstat.
Inter quando Senatores et Curia in ipsa
Parte sedet prima, et se consultantibus offert

Cun-

Cuncta sciens Deus, et qui flectere corda potens est.

Quid? quod sacrorum præses, verbiq; Minister
Nil præstare potest culpando docendo monendo,
(Quantumvis riget, aut plantet) Deus incrementū
Nicemens dederit, cœlesti et pectora rore
Imbuerit: verbi est tunc fœcundissimus imber.

Versus tertius.

Vanum est vobis antè lucem surgere: surgite post-
quam sederitis, qui manducatis panem doloris,
cum dederit dilectis suis somnum.

De nihilo est, tepidi rellinquere mollia lecti
Strata novo surgēte die, et dare membra labori.
Denibilo est, multam vigilando ducere noctem,
Et ventrem curis solari, ac poscere victum
Longo angore animi! sic nil acquiritur, hac non
Arte parantur opes: Sed quos Deus ipse favore
Prosequitur, dulci dat ijs sua dona sopore.

Nil facit anxietas, et habendi insana cupido.
Frustramercator currit per saxa per ignes,
Pauperiem fugiens: frustra sudabit arator,
Per sata, perq; nives lassos stimulando juvencos,
Ut sua fertilibus benè compleat horrea aristis.
Agricola haud oculus sterilem fœcundat agellum,

Provida cura Dei sterilem fæcundat agellum.
Frustra etiam torquet, curisq; fatigat anhelis
Se Medicus, frustra ægrorumq; cubicula visit
Sordida, diversis permiscens pharmaca succis,
Aut clysterem ano injiciens, pessosq; ministrans,
Aut epithema hieni, olida aut cataplasma ventri,
Aut venam tundens, fluido aut cauteria collo
Apponens, querulis rectè medeatur ut ægris.
Frustra adhibetur id omne, Deus nisi cepta secundet.
Ofatuos ægros, hos falli nempe necesse est,
In Medicos quibus una fides stat nixa salusq;.
Morbo igitur quisquis misérè vexaris acerbo,
Quere Deū MEDICATOREM verūq; bonūq;.
Sic frustra PRINCEPS rerū moderatur habenas,
Consulit in mediū CONSVL frustra: optima si non
Suaserit in cælo et terra quicuncta perenni
Imperio firmat: perdetq; oleum atq; operam omnem
Divini præco verbi sine Numine Elatus.

Versus quartus.

Ecce hæreditas domini, filij merces fructus
ventris.

Blandula quinetiam numerosa gratia prolis,
Est munus DOMINI, hec cælo donatur ab alto.
Sola creat Natos Domini benedictio, sola

Implet

Implet pingue m' uterum, et domūn penetralia Natis
Ditat: eos si non dederit Deus, huic rape per vim,
Si sapis, et quos ille negat, vi extrude deinceps,
O erras, frustra genialis lectuli agellus
A te, quisquis eris, colitur: ni semine donet
Rex cæli te prolifico, thalamumq; secundet.
Ludes incassum, lassusq; cupidine inani
Frustrate franges: DĒVS est sator unicus Orbis,
Ille dator prolis, sterilem partu ille fatigat,
Obstruct& referans matricis inertia claustra.

Versus quintus.

Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excus-
sorum.

A C velut irigidis arcum vir fortis in armis
Incurvat nervo adducto, impositasq; sagittas
Haud frustra elidit, sed fortis iectu urget in hostem,
Ut, qua parte velit, feriat: sic blanda juventus,
Quæ patre nata pio est, præceptis paret honestis
Majorum, promptam monitisq; accōmodat aurem,
Ut facienda lubens faciat, vitandaq; vitet.

Ultimus versus.

Beatus vir, qui implevit pharetram (desiderium su-
um) ex ipsis, non confundetur, cum loquetur
inimicis suis in porta.

O verè

O Verè felix, istis cui plena sagittis
Est pharetra, ille animo celer, atq; pudore solutus
Opponet caput in porta non segniter hosti
Infido, hunc letho dabit, et planè exuet armis,
Turpiter ut taceat, victusq; ita porrigat herbam,
Turpiter ut jaceat, moriensq; subintret avernum.

FINIS.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōia afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dām
expirass̄ ait. Non habet h̄oc
dī filius eāt. Nam h̄oc h̄oc
h̄eres dēsiderat affuerat. ne
q̄b̄ erat m̄ illi nō dām.
Et merita uocem magna ex-
poscep̄ manū. taliter
Et cū cēt m̄
cū. ermis
m̄lī. q̄b̄ sumt o
utlūna. eo? A
sero cēt h̄m̄. cum uocem magna
erit q̄d̄ ē s̄m̄. sed uocē nō sit
possum. tūn̄ m̄oād̄ uocē nō sit
destituta. q̄d̄ ip̄e cēt. q̄d̄ uocē
ceps̄ oī. Et amī aderit
ut adop̄t̄ uocē. q̄d̄